

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ & ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

ΕΔΡΑ: Πλατεία Βικτωρίας 7, Αθήνα 10434 ☎210 88 14 922 ☎ 210 88 15 393 ✉info@omed.gr
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: Πολυτεχνείου 21, Θεσσαλονίκη 54626 ☎ 2310 517 128 ☎ 2310 517 119

Προς:

- 1. Πανελλήνιο Σύνδεσμο Υπαλλήλων Άμισθων Υποθηκοφυλακείων και Κτηματολογικών Γραφείων, Μητροπόλεως 43, Εμπορικό Κέντρο Metropolis Μαρούσι, γραφ. Α-11, Τ.Κ. 151 24**
- 2. Ένωση Άμισθων Υποθηκοφυλάκων Ελλάδος, Υπόψη κ. Χρήστου Χριστόπουλου, Προέδρου, Υποθ/κείο Μαραθώνος, Καπανδρίτι**

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ 15/2011

(Πράξη Κατάθεσης Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης:8/1.11.2011)

I. Με την υπ' αριθμ. πρωτ. 283/07Δ/21-3-2011 αίτηση διαιτησίας, που υπεβλήθη στον Ο.ΜΕ.Δ. από την πρωτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση των εργαζομένων με την επωνυμία «**Πανελλήνιος Σύνδεσμος Υπαλλήλων Άμισθων Υποθηκοφυλακείων και Κτηματολογικών Γραφείων**», ανέλαβα κατόπιν κλήρωσης την 14/9/2011 καθήκοντα Διαιτητή.

Το αντικείμενο της συλλογικής διαφοράς εντοπίστηκε στο σχέδιο της συλλογικής σύμβασης του έτους 2010, για τους όρους αμοιβής και εργασίας των υπαλλήλων των Άμισθων Υποθηκοφυλακείων και Κτηματολογικών Γραφείων όλης της χώρας, που είχε προτείνει η ως άνω πρωτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, με την από 22-12-2010 εξώδικη πρόσκλησή της προς την Ένωση Άμισθων Υποθηκοφυλάκων Ελλάδος για την έναρξη διαπραγματεύσεων. Επί της συλλογικής αυτής διαφοράς εκδόθηκε η από 21/2/2011 πρόταση του μεσολαβητή Λ. Σέμπου.

II. Στο πλαίσιο της διαπραγμάτευσης έγινε μία κοινή συνάντηση στα γραφεία του Ο.ΜΕ.Δ. στην Αθήνα με τους νόμιμα εξουσιοδοτημένους εκπροσώπους των συνδικαλιστικών οργανώσεων των εργαζομένων και των εργοδοτών στις οποίες μου τέθηκαν υπόψη και προφορικά οι θέσεις των δύο πλευρών. Η εργατική πλευρά υποστήριξε κατ' αρχάς την πρόταση του μεσολαβητή, δέχθηκε όμως να υπογράψει σε και χωρίς αυξήσεις στους βασικούς μισθούς, εφόσον η εργοδοτική πλευρά

αποδεχόταν τους λοιπούς, κυρίως θεσμικούς όρους. Για το λόγο αυτό έθεσα προθεσμία μέχρι την Τετάρτη, 28/9/2011 στην εργοδοτική πλευρά προκειμένου να αποδεχθεί ή όχι την υπό κρίση πρόταση. Η προθεσμία αυτή παρήλθε άπρακτη και όπως είχε συμφωνηθεί στο σχετικό πρακτικό ισοδυναμεί με σιωπηρή απόρριψη.

III. Με το άρθρο 14 του νόμου 3899/2010 αντικαταστάθηκε η πρώτη παράγραφος του άρθρου 14 του ν. 1876/1990 ως εξής:

1. Αν οι συλλογικές διαπραγματεύσεις αποτύχουν τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν δικαίωμα να ζητήσουν τις υπηρεσίες μεσολάβησης ή να προσφύγουν στη διαιτησία.

Προφανώς, η έλλειψη μνείας της υποχρέωσης διαπραγμάτευσης προς σύναψη συλλογικών ρυθμίσεων που υπήρχε στην αρχική διατύπωση του νόμου δεν συνεπάγεται κατάργηση της υποχρέωσης αυτής, εφόσον αυτή υπαγορεύεται ευθέως από το Σύνταγμα, όπως θα εκτεθεί αναλυτικότερα στη συνέχεια.

Η επέμβαση όμως του νομοθέτη στο περιεχόμενο της διαιτητικής απόφασης περιέχεται στην τροποποίηση, με την ίδια προαναφερθείσα ρύθμιση, του άρθρου 16 παρ. 3 του νόμου 1876/1990, ως εξής:

3. Η προσφυγή στη διαιτησία περιορίζεται στον καθορισμό βασικού ημερομισθίου ή/και βασικού μισθού. Για τα λοιπά θέματα μπορεί να συνεχιστεί οποτεδήποτε η συλλογική διαπραγμάτευση προκειμένου να συναφθεί συλλογική σύμβαση εργασίας.

Με την υπό κρίση αυτή ρύθμιση, συνεπώς, επιδιώχθηκε ο περιορισμός της ύλης της διαιτητικής απόφασης με την πλήρη εξαίρεση των θεσμικών θεμάτων και όλων των οικονομικών, εκτός του βασικού μισθού. Ενόψει των ανωτέρω, ζήτημα γεννάται κατ'αρχάς ως προς την έκταση των αρμοδιοτήτων του διαιτητή. (Σημειωτέον ότι η κρίση επί του ζητήματος αυτού δεν συνιστά άσκηση δικαιοδοτικής αρμοδιότητας. Ο διαιτητής είναι αναγκασμένος να προβεί στην ερμηνεία των εφαρμοστέων από αυτόν διατάξεων, όπως κάθε εφαρμοστής του δικαίου, προκειμένου να κρίνει εάν έχει ή όχι αρμοδιότητα να ασχοληθεί με τη συγκεκριμένη υπόθεση.)

Πρέπει να εξετασθεί, συνεπώς, η συνταγματικότητα της ρύθμισης του νόμου 3899/2010, προκειμένου να προσδιοριστεί το εύρος της αρμοδιότητας του διαιτητή. Τούτο συνιστά υποχρέωση του τελευταίου, δεδομένου ότι στο πλαίσιο της αρμοδιότητας του δεν εφαρμόζει απλώς τον ν. 1876/1990, όπως ισχύει, αλλά και την ρύθμιση του άρθρου 22 παρ. 2 του Συντάγματος, που έχει ως εξής:

2. Με νόμο καθορίζονται οι γενικοί όροι εργασίας, που συμπληρώνονται από τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας συναπτόμενες με ελεύθερες διαπραγματεύσεις και, αν αυτές αποτύχουν, με τους κανόνες που θέτει η διαιτησία.

Η παραπάνω συνταγματική ρύθμιση συνεπάγεται τα εξής:

1. Η αρμοδιότητα του διαιτητή πηγάζει απευθείας από το Σύνταγμα και απλώς εξειδικεύεται από τον κοινό νομοθέτη (πρβλ. ΑΠ (Ολ) 25/2004: «ο διαιτητής του ν. 1876/1990 με τις υπηρεσίες που προσφέρει, όπως στην προκείμενη περίπτωση που ρύθμισε τους όρους αμοιβής και εργασίας εργαζομένων δεν δικαιοδοτεί αλλά ασκεί κανονιστική λειτουργία, *στηριζόμενη στο Σύνταγμα* και τον ως άνω νόμο.»). Οι ρυθμίσεις του εκτελεστικού νόμου (εν προκειμένω του ν. 1876/1990, όπως ισχύει) δεν μπορεί να είναι αντίθετες στις συνταγματικές επιταγές.

2. Δεν διαφοροποιείται το πεδίο *ratione materiae* της διαιτησίας από αυτό των συλλογικών ρυθμίσεων που θεσπίζονται μετά από συλλογική διαπραγμάτευση. Ότι μπορεί να ρυθμιστεί με συλλογικές διαπραγματεύσεις μπορεί και με διαιτησία και η διαιτητική απόφαση εξομοιώνεται με συλλογική σύμβαση εργασίας.

3. Ο συντακτικός νομοθέτης δεν θέλει να μένουν χωρίς κανονιστική ρύθμιση οι εργασιακές διαφορές, για το λόγο αυτό σε περίπτωση αποτυχίας της συλλογικής διαπραγμάτευσης ορίζει ως *ultimum remedium* (και ταυτόχρονα *ultimum refugium* της συλλογικής ρύθμισης) την διαιτητική απόφαση.

Δεδομένου, λοιπόν, ότι ο διαιτητής έχει απευθείας από το Σύνταγμα αρμοδιότητα θα πρέπει να ερμηνεύσει τις διατάξεις που προσδιορίζουν νομοθετικά την αρμοδιότητα του σε συνδυασμό με τις υπερνομοθετικής ισχύος επιταγές του Συντάγματος.

Η υποχρέωση αυτή απορρέει από την ίδια τη φύση του Συντάγματος ως *erga omnes* δεσμευτικού θεμελιώδους νόμου. Κατά τη θεωρία, παρόμοια υποχρέωση μη εφαρμογής αντισυνταγματικών ρυθμίσεων έχουν όλα τα όργανα που δεν υπόκεινται σε ιεραρχική εξάρτηση, όπως είναι ο διαιτητής και ο μεσολαβητής του ΟΜΕΔ (βλ. Κ. Χρυσόγονου, *Συνταγματικό Δίκαιο*, σ. 165-6, του ίδιου, *Ο αντισυνταγματικός νόμος και η δημόσια διοίκηση*, 1989). Η θέση αυτή έγινε πρόσφατα δεκτή και από τη νομολογία, η οποία έκρινε ότι «*τα αρμόδια όργανα (...) είναι δυνατόν, εάν θεωρήσουν προδήλως αντισυνταγματικές τις σχετικές διατάξεις, να αρνηθούν την εφαρμογή τους, της σχετικής κρίσεως τελοῦσης, βεβαίως, πάντοτε υπό την εγγύηση του δικαστικού ελέγχου*» (ΣτΕ 1805/2008, σκέψη 6, βλ. και Πρακτικό ΕΣΡ 262/2004, Αρμ 2005, σ. 1145 επ., με παρατηρήσεις Α. Τάχου, επίσης Χ. Τσιλιώτη, *Ο έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων από την εκτελεστική λειτουργία*, ΔιΔικ 4/2010, σ. 785 επ. και Κ. Χρυσόγονου, *Γνωμοδότηση επί του νομοσχεδίου Τομή, λειτουργία, διασφάλιση της ποιότητας των σπουδών και διεθνοποίηση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων*»

Βάσει των ανωτέρω, όπως συμβαίνει σε κάθε περίπτωση σύγκρουσης κανόνων διαφορετικής τυπικής ισχύος, ο διαιτητής προκειμένου να ασκήσει την αρμοδιότητα του θα εφαρμόσει όχι τη νεότερη ρύθμιση, αλλά αυτή που έχει αυξημένη τυπική ισχύ. Σε περίπτωση δε που κρίνει ότι νεότερη καταργητική ρύθμιση είναι

αντισυνταγματική, θα εφαρμόσει στη θέση της την προ της τροποποίησης παλαιότερη.

Κατά το άρθρο 4 παρ. 1 του ν. 1876/90, όπως ίσχυε πριν από την τροποποίηση του από τον ν. 3899/2010 «οι συνδικαλιστικές οργανώσεις εργαζομένων και εργοδοτών και οι μεμονωμένοι εργοδότες έχουν δικαίωμα *και υποχρέωση* να διαπραγματεύονται για την κατάρτιση συλλογικής σύμβασης εργασίας.» Η διάταξη αυτή εξειδικεύει την προαναφερθείσα επιταγή του άρθρου 22 παρ. 2 του Συντάγματος. Βάσει της συνταγματικής αυτής διάταξης, η συλλογική διαπραγμάτευση αποτελεί τον κύριο ρυθμιστικό παράγοντα των εργασιακών σχέσεων, κατά περιορισμό της παντοδυναμίας του νομοθέτη (Βλ. σχετικά Κ. Χρυσόγονο, Ατομικά και Κοινωνικά Δικαιώματα, 2002, σελ. 485, πρβλ. σχετικά και τις παρατηρήσεις της Έκθεσης της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, σ. 7 κ.ε., επίσης την Έκθεση της ίδιας επί του Νσχ «Προστασία της εθνικής οικονομίας - Επείγοντα μέτρα για την αντιμετώπιση της δημοσιονομικής κρίσης»).

Το Συμβούλιο της Επικρατείας δέχεται σχετικά, ότι με την ανωτέρω συνταγματική διάταξη «περιορίσθη η υπό το κράτος των προγενεστέρων συνταγμάτων αναγνωριζόμενη παντοδυναμία του νομοθέτου» και ότι με αυτή «τίθεται φραγμός εις την παντοδυναμία του νομοθέτου κατά τη ρύθμισιν των εν λόγω θεμάτων, ούτως ώστε να καθίσταται αντίθετος προς την συνταγματικήν ταύτην διάταξιν η άσκησης της νομοθετικής αρμοδιότητος κατά τρόπο άγοντα εις πλήρη αποδυνάμωσιν του θεσμού» (ΣτΕ (Ολ) 632/1978, ΤοΣ 1978, σελ. 178.)

Βάσει όσων προαναφέρθηκαν, ο διαιτητής έχει απευθείας από το Σύνταγμα αρμοδιότητα και υποχρέωση να ενεργήσει ως *ultimum refugium*, ούτως ώστε να μην υπάρξει κανονιστικό κενό στις συλλογικές ρυθμίσεις, λόγω της ανωτέρω αποτυχίας. Άλλωστε, η συλλογική διαπραγμάτευση, την οποία υποκαθιστά, σε περίπτωση αποτυχίας, η διαιτητική απόφαση, «*δεν είναι ιδιωτική υπόθεση των φορέων της συλλογικής αυτονομίας, που έχουν την προνομία να συνάπτουν συλλογικές συμβάσεις, αλλά προδιαγεγραμμένη συνταγματικά κοινωνική λειτουργία.*» (Αλ. Καρακατσάνης, Συλλογικό Εργατικό Δίκαιο, 1988, σελ. 105 αρ. 138.)

Συνεπώς, κατά το Σύνταγμα, δεν είναι ανεκτό να απομένουν αρρυθμιστες οι συλλογικές διαφορές, τόσο ως προς τα οικονομικά, όσο και ως προς τα θεσμικά ζητήματα. Με τις προαναφερθείσες προβλέψεις του ν. 3899/2010 η λειτουργία αυτή προδήλως δεν επιτελείται πλέον στο σύνολο της. Εάν καταγγελθούν οι υφιστάμενες συλλογικές ρυθμίσεις και η διαπραγμάτευση των μερών δεν καταλήξει σε νέες ρυθμίσεις εντός των προσεχών έξη μηνών, μετά τη λήξη της μετενέργειας των θεσμικών όρων αυτοί θα πάψουν να ισχύουν, με αποτέλεσμα να υπάρχει ρυθμιστικό κενό.

Επομένως, δεδομένου ότι η κατά τα ανωτέρω συστολή των αρμοδιοτήτων του διαιτητή είναι προδήλως αντίθετη προς το Σύνταγμα, θα πρέπει να εφαρμοστεί η προγενέστερη αρχική ρύθμιση του ν. 1876/1990.

Εκτός των ανωτέρω, έλαβα υπόψη μου

- 1.** Τη μεσολαβητική πρόταση και τις αποδοχές της, τις οποίες θεωρώ ότι αποτελούν ορθή και ισορροπημένη βάση για την κανονιστική ρύθμιση της διαφοράς.
 - 2.** Τη γενικότερη οικονομική κατάσταση στο χώρο των Υποθηκοφυλακείων (κρίση στην οικοδομή και κατ' επέκταση στις μεταβιβάσεις ακινήτων, περιορισμοί στις χορηγήσεις δανείων με εμπράγματη εξασφάλιση, που αποτελούν και το κύριο αντικείμενο εσόδων τους λόγω της μεταγραφής των συμβολαίων) που δεν παρέχει τη δυνατότητα στη φάση αυτή για την ικανοποίηση των περισσότερων αιτημάτων από αυτά που θέτει η εργατική πλευρά, προκειμένου να διασφαλιστεί και το δικαίωμα στην εργασία.
 - 3.** Το γεγονός ότι η εργατική πλευρά δέχθηκε, κατά παραχώρηση, στη φάση της διαιτησίας να μην υπάρξουν αυξήσεις στους βασικούς μισθούς.
- IV.** Σύμφωνα με τα δεδομένα αυτά η απόφασή μου έχει ως εξής:

Άρθρο 1

Πεδίο Εφαρμογής

Στις διατάξεις αυτής της Δ.Α. υπάγονται οι εργαζόμενοι που απασχολούνται στα Άμισθα Υποθηκοφυλακεία καθώς και στα Άμισθα Υποθηκοφυλακεία στα οποία λειτουργούν και Κτηματολογικά Γραφεία, όλης της χώρας.

Άρθρο 2

Αυξήσεις στους βασικούς μισθούς

Οι βασικοί μισθοί των εργαζομένων που υπάγονται στην παρούσα, όπως είχαν διαμορφωθεί βάσει της από 23.6.2008 ΣΣΕ, εξακολουθούν να ισχύουν έως την 31.12.2011.

Άρθρο 3

Επιδόματα εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα

1. Τα επιδόματα των εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα αποτελούν τακτικές αποδοχές και καταβάλλονται στο ακέραιο εφόσον η εργασιακή σχέση διήρκεσε καθ' όλη τη χρονική περίοδο, για μεν την περίπτωση του επιδόματος των εορτών Πάσχα από την 1η Ιανουαρίου μέχρι την 30ή Απριλίου για δε την περίπτωση του επιδόματος των εορτών Χριστουγέννων από την 1η Μαΐου μέχρι την 31η Δεκεμβρίου κάθε χρόνου.

2. Το επίδομα εορτών Χριστουγέννων ανέρχεται σε έναν μηνιαίο μισθό για τους αμειβόμενους με μισθό και σε 25 ημερομίσθια για τους αμειβόμενους με ημερομίσθιο.
3. Το επίδομα εορτών Πάσχα ανέρχεται σε μισό μηνιαίο μισθό για τους αμειβόμενους με μισθό και σε 15 ημερομίσθια για τους αμειβόμενους με ημερομίσθιο.
4. Ειδικότεροι όροι και προϋποθέσεις καταβολής αυτών των επιδομάτων περιλαμβάνονται στο προσάρτημα της παρούσας σύμβασης. Γενικές ή ειδικές διατάξεις νόμων, διαταγμάτων, υπουργικών αποφάσεων, συλλογικών συμβάσεων εργασίας, διαιτητικών αποφάσεων, κανονισμών εργασίας και λοιπών κανονιστικών πράξεων, που καθορίζουν ευνοϊκότερους τρόπους υπολογισμού, καταβολής και γενικά παροχής των επιδομάτων αυτών υπερισχύουν και διατηρούνται σε ισχύ.

Άρθρο 4 **Επίδομα αδειας**

1. Ο μισθωτός που θεμελιώνει δικαίωμα κανονικής άδειας αναψυχής, αυτούσιας ή σε χρήμα δικαιούται να λάβει και το επίδομα άδειας, το οποίο αποτελεί τακτικές αποδοχές του, υπολογίζεται με τον ίδιο τρόπο που υπολογίζονται και οι αποδοχές άδειας και υπόκειται στους ίδιους κανόνες με αυτές.
2. Το επίδομα άδειας ισούται με το σύνολο των πράγματι καταβαλλόμενων τακτικών συνήθων αποδοχών της άδειας, με τον περιορισμό ότι δεν μπορεί να υπερβαίνει τις αποδοχές 15 ημερών γι' αυτούς που αμείβονται με μηνιαίο μισθό και 13 ημερών γι' αυτούς που αμείβονται με ημερομίσθιο ή κατά μονάδα εργασίας ή με ποσοστά ή και με άλλο τρόπο.
3. Το αντίστοιχο επίδομα άδειας προκαταβάλλεται κατά τη λήψη της άδειας αναψυχής ή τμήματος αυτής μαζί με τις αποδοχές άδειας.
4. Γενικές ή ειδικές διατάξεις νόμων, διαταγμάτων, υπουργικών αποφάσεων, συλλογικών συμβάσεων εργασίας, διαιτητικών αποφάσεων, κανονισμών εργασίας και λοιπών κανονιστικών πράξεων, που καθορίζουν ευνοϊκότερους τρόπους υπολογισμού, καταβολής και γενικά παροχής του επιδόματος άδειας υπερισχύουν και διατηρούνται σε ισχύ.
5. Το άρθρο 6 της ΕΓΣΣΕ 1977 για τη χορήγηση του επιδόματος άδειας σε περίπτωση πρόωρης λύσης της σχέσης εργασίας εξακολουθεί να ισχύει, διαγραφομένων των λέξεων «πριν ο μισθωτός συμπληρώσει παρά τω αυτώ εργοδότη δωδεκάμηνον συνεχή απασχόλησιν», λόγω της μεταγενέστερης τροποποίησης των προϋποθέσεων για τη λήψη άδειας.

Άρθρο 5

Διατήρηση Συλλογικών και Ατομικών Ρυθμίσεων

1. Τυχόν ανώτερες από τις προβλεπόμενες στην παρούσα αποδοχές με βάση Νόμους, Υπουργικές Αποφάσεις, Διοικητικές Αποφάσεις, Σ.Σ.Ε. ή Δ.Α. ή άλλης φύσεως συλλογικές ρυθμίσεις, εσωτερικούς κανονισμούς, επιχειρησιακή πρακτική ή ατομικές συμβάσεις εργασίας, εξακολουθούν να καταβάλλονται.
2. Κατά τα λοιπά εξακολουθούν να ισχύουν οι όροι της από 23.6.2008 ΣΣΕ, καθώς και των προηγούμενων συλλογικών ρυθμίσεων, επιχειρησιακής συνήθειας και ιδιωτικών συμφωνητικών, εφόσον δεν καταργούνται ή δεν τροποποιούνται ρητά με την παρούσα.

Άρθρο 6

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς της παρούσας αρχίζει την 1.1.2010 και είναι αόριστης διάρκειας.

ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ

Το παρόν προσαρτάται στην ΔΑ για τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων που απασχολούνται στα Άμισθα Υποθηκοφυλακεία και τα Κτηματολογικά Γραφεία όλης της χώρας.

ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΕΠΙΔΟΜΑΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΧΑ

Μισθωτοί, των οποίων η εργασιακή σχέση με τον υπόχρεο εργοδότη δε διήρκεσε ολόκληρο το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την καταβολή πλήρων επιδομάτων Χριστουγέννων και Πάσχα, δικαιούνται:

- α)** για επίδομα εορτών Χριστουγέννων ποσό ίσο με 2/25 του μηνιαίου μισθού ή δύο ημερομίσθια, ανάλογα με το συμφωνημένο τρόπο αμοιβής, για κάθε δεκαεννιά μέρες διάρκειας της εργασιακής σχέσης και
- β)** για επίδομα εορτών Πάσχα ποσό ίσο με το 1/15 του μισού μηνιαίου μισθού ή ένα ημερομίσθιο, ανάλογα με το συμφωνημένο τρόπο αμοιβής, για κάθε οκτώ μέρες διάρκειας της εργασιακής σχέσης.

Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα υπολογίζονται βάσει των πράγματι καταβαλλόμενων τακτικών αποδοχών, εφόσον αυτές είναι ίσες ή ανώτερες των νομίμων. Τακτικές αποδοχές θεωρούνται ο μισθός ή το ημερομίσθιο καθώς και κάθε άλλη παροχή (είτε σε χρήμα είτε σε είδος) που καταβάλλεται από τον εργοδότη ως συμβατικό ή νόμιμο αντάλλαγμα της παρεχόμενης εργασίας τακτικά κάθε μήνα ή

επαναλαμβάνεται περιοδικά κατά ορισμένα διαστήματα του χρόνου. Τακτικές αποδοχές αποτελούν, μεταξύ άλλων, το επίδομα άδειας, η αμοιβή για τακτική νόμιμη υπερωριακή εργασία, υπερεργασία, εργασία την Κυριακή, σε αργίες, σε νυχτερινές ώρες, τα πριμ παραγωγικότητας, όταν χορηγούνται κατ' επανάληψη σε τακτά χρονικά διαστήματα, κλπ.

Κατά τα λοιπά ισχύουν και ενσωματώνονται στην παρούσα οι διατάξεις του Ν. 1082/1980, της Υπουργικής Απόφασης (ΥΑ) 19040/1981 (Οικονομικών και Εργασίας) (ΦΕΚ Β 742), όπως τροποποιήθηκε από την ΥΑ 2006743/538/0022/1991 (ΦΕΚ Β 170), της ΥΑ 19344/1980 (ΦΕΚ Β 1298) όπως συμπληρώθηκε από την ΥΑ 11520/1995 (ΦΕΚ Β 374) και της ΥΑ 18796/1989 (ΦΕΚ Β 21), σχετικά με τους όρους, το χρόνο καταβολής, το ύψος και τον τρόπο υπολογισμού των επιδομάτων εορτών στους μισθωτούς όλης της Χώρας που απασχολούνται με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου καθώς και σε ειδικές κατηγορίες μισθωτών.

Ημερομηνία Κατάθεσης 3 Οκτωβρίου 2011

Ο ΔΙΑΙΤΗΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ